

Отъ кое мѣсто сте?
 Отъ Франціѣ ли сте?
 Отъ тамо съмь.
 Парижанинъ-тъ.
 Парижанинъ е.
 Царь-тъ.
 Философъ-тъ.
 Учитель-тъ (наставникъ-тъ).
 Професоръ-тъ (учитель-тъ).
 Гостопріемець-тъ, гостопріемникъ-тъ
 (ханджія-та).

Българинъ ли сте?
 Отъ кѣдѣ идете?
 Идѣ отъ Пловдивъ.

Бѣгамъ.

Бѣгамъ, бѣгашь, бѣга.
 Зачто бѣгате?
 Бѣгамъ, зачто-то мя е страхъ.

Увѣрявамъ.

Увѣрявамъ вы, че е пристигналъ.

Чюжъ, научявамъ нѣчто отъ слухъ.

Не чюхте ли нѣкожъ новинъ?
 Не съмь научилъ никожъ новинъ.

Случва ся, нахожда, на- лѣтъва.

Честъ-та, счястіе-то, благополучіе-то.
 Злочестіе-то, бѣда, зло.
 Случи ся голѣмо злочестіе.
 Случи му ся голѣмо злочестіе. }
 Налѣтъ го голѣма бѣда. }
 Какво ви ся случи?
 Не ми ся случи ничто.
 Намѣрихъ ся съ брата ви.
 Сиромяхъ-тъ.
 Отрѣзахъ му прѣста.
 Строшихте врата на чловѣка.

Жялжъ, съжялявамъ, мило ми е за

Жялжъ, жялншь, жяли.
 Жялите ли тоя чловѣкъ?
 Жялжъ го отъ все сърдце.
 Отъ все сърдце.

De quel pays êtes vous ?
 Êtes-vous de France ?
 J'en suis.
 Le Parisien.
 Il est Parisien.
 Le roi.
 Le philosophe.
 Le précepteur.
 Le professeur.
 L'aubergiste.

Êtes-vous Bulgare ?
 D'où venez-vous ?
 Je viens de Philippopolis.

S'enfuir* 2., enfui (стр. пр.).
S'enfuiant (дѣйст. прич.).

Je m'enfuis, tu t'enfuis, il s'enfuit.
 Pourquoi vous s'enfuyez-vous ?
 Je m'enfuis parce que j'ai peur.

Assurer 1.

Je vous assure qu'il est arrivé.

Apprendre* 4. (спрягава ся като
просто-то **prendre** (ур. 33.).

N'avez-vous rien appris de nouveau ?
 Je n'ai rien appris de nouveau.

Arriver 1.

Le bonheur.
 Le malheur.
 Il est arrivé un grand malheur.
 Il lui est arrivé un grand malheur.
 Que vous est-il arrivé ?
 Il ne m'est rien arrivé.
 J'ai rencontré votre frère.
 Le pauvre homme (зам. 1. ур. 39).
 Je lui ai coupé le doigt.
 Vous avez cassé le cou à l'homme.

Plaindre* 4, plaint (стр. прич.).
plaignant (дѣйствит. пр.).

Je plains, tu plains, il plaint.
 Plaignez-vous cet homme ?
 Je le plains de tout mon coeur.
 De tout le coeur.